

[Lembourn.]

formel karakter, er det efter min opfattelse rigtigt at stemme imod dem, fordi de kunne mistolkes.

En af de ting, jeg gerne vil fremhæve her, og som der skal siges lidt om, er, at med hensyn til det ændringsforslag, ministeren har stillet om udvalgets nedsættelse, har der været en del tvivl i tinget og ikke mindst blandt finansudvalgets medlemmer om, hvad det oprindelige forslag egentlig gik ud på. For at der ikke skal være nogen tvivl, er der altså stillet et ændringsforslag, og dette ændringsforslag indebærer, at der nedsættes et udvalg ved folketingsårets begyndelse, som alene skal følge denne lovs virksomhed. Der er altså ikke tale om et normalt stående udvalg; for at berolige de medlemmer af finansudvalget, som har frygtet, at dette udvalg ville gribe ind i finansudvalgets kompetence, og som måske af den grund har tabt noget af sympatien for lovforslaget, vil jeg gerne her sige, at dette ikke er tilfældet. Der er ikke tale om, at finansudvalgets kompetence begrænses, det er stadig sådan, at den praksis, som finansudvalget hidtil har fulgt, fortsætter, at man altså dér tager stilling til projekter, der er på over 3 mill. kr.

Det konservative folkeparti kan anbefale de af ministeren stillede ændringsforslag og i øvrigt også lovforslaget som sådan, men ikke de ændringsforslag, der er stillet af et mindretal. Lovforslaget betyder efter vores opfattelse en rationalisering og en modernisering af dansk u-landspolitik, og vi betragter det som et fremskridt.

Per Federspiel: Jeg kan slutte mig til de bemærkninger, hr. Lembourn fremsatte i forbindelse med den ændrede affattelse af lovforslagets formålsparagraf. Det har ikke fra nogen side i udvalget været hensigten at ændre den hidtidige målsætning, og jeg vil gerne understrege, at det, der for os er det væsentlige, er, at dette arbejde sker i samarbejde med u-landenes regeringer, og at den danske bistand må renses totalt for enhver politisk overtone.

Der sker heller ikke nogen ændring i praksis med hensyn til bevillingerne. Det har utvivlsomt været et fremskridt, at ministeren skal forelægge langtidsprojekter eller

langtidsprognoser for bistanden; det vil lette arbejdet også for det udvalg, der tænkes nedsat.

Der har igennem årene været gjort en række erfaringer på dette område, og jeg tror langtfra, man er ved vejs ende. Man kan rejse det spørgsmål, om ikke hele denne administration er overbygget med lidt vel mange institutioner, men også dér tror jeg man efterhånden vil gøre sine erfaringer.

Der er jo fra socialdemokratiets og socialistisk folkepartis side stillet ændringsforslag om en ophævelse af den såkaldte industrialiseringsfond. Jeg må formode, at det skal forstås således, at dens funktioner henlægges under DANIDA. Nu kan det måske synes ejendommeligt, at mit parti må stemme imod dette ændringsforslag, al den stund vi, da denne fond blev foreslået under den forrige regering, var inderligt imod den tanke, at man anvendte kaffetolden til oprettelse af denne institution. Nu har den jo imidlertid fungeret, og selv om vi stadig er modstandere af kaffetold af enhver art, må vi altså acceptere dette, og kan ikke finde det rimeligt, at man nu midt i udviklingen foreslår en ændring, navnlig da industrialiseringsfonden har fungeret aldeles udmærket. Det ændrer ikke vort oprindelige standpunkt, at det var et misgreb, og dengang vi behandlede denne sag, gik vi med til den, men sagde: denne gang, men aldrig igen den slags institutioner, der bygges på specielle toldintægter.

Der er et enkelt punkt, jeg gerne vil høre ministerens mening om. Det blev drøftet i udvalget, men har ikke fundet udtryk i betænkningen. Jeg har forstået, at den fremgangsmåde med at hente unge eller for den sags skyld modne folk fra u-landene til speciel uddannelse i Danmark tænker man på i overensstemmelse med almindelige internationale erfaringer at ændre, således at uddannelsen fremtidig sker i de pågældende lande. Jeg er overbevist om, at det er en rigtig udvikling, men navnlig for de højere uddannelsers vedkommende vil det sikkert være rigtigt, at de finder sted her i landet, og jeg vil her navnlig henvise til de erfaringer, der er gjort i World Development Collège, også kaldet U-landshøjskolen. Vi ville fra vores side finde det noget betænkeligt, hvis dens virksomhed skulle indskræn-